

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

ÚNOR 2000

8.30	BK	Jiří Gruber	6. února	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>5. po Zjevení Páně</i>	10.30	Kuř	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiř	Jaroslav Vítek
8.30	BK	Olga Tydlitátová	13. února	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>6. po Zjevení Páně</i>	9.45	Tiř	
8.30	BK	Martin Prudký	20. února	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Martin Prudký	<i>Devítník</i>	10.30	Kuř	Jaroslav Vítek
14.00	fara	Martin Prudký		13.45	Tiř	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Roman Lukáš		19.30	BD	
8.30	BK	Olga Tydlitátová	27. února	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>Neděle po Devítniku</i>	9.45	Tiř	Jiří Malý
8.30	BK	Jiří Gruber	5. března	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>Masopustní</i>	10.30	Kuř	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiř	Jaroslav Vítek

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov
fara Opletalova 6

BD Blahoslavův dům
Tiř Tiřnov
Kuř Kuřim
VP Večeře Páně

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SETKÁVÁNÍ

ÚNOR 2000

ČÍSLO 2

ROČNÍK 2

Domácí pobožnost

Prof. Martin Prudký

Význam judaismu pro křesťanství dnes

Anketa

O čem se v našich kázáních mluví málo

Křížovka

Naděje není v kouzlech

Z dopisu Synodní Rady

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

Milan Mrázek

Chvalozpěv

Bože Ty jsi studánka studené vody
Ty jsi prostřený stůl
sedátko na něž poutník usedá
a zeleň která omývá bolavé oči
zvuk zvonů domova docela na konci bdění
jsi strážcem na břehu noci
potkáváš nás Tvé roucho je prosté
usedáš mezi ploty
a na posledním schodu katedrály
jejíž marnost zeje proti nebi
Bože jak je jedinečně prosté
z pramene pít
vejít dveřmi jsou-li otevřeny
v pokoji rozsvítit
Bože jak je jedinečně prosté
v Tobě žít

Z pozůstalosti

Z dopisu Synodní rady všem sborům ČCE

Milé sestry a milí bratři,

v listopadu loňského roku se konalo 1. zasedání 30. synodu. Zabývali jsme se při něm závažnými otázkami života církve i úkoly, které před námi v této napínavé a složité době stojí. Synod pověřil synodní radu, aby vám podala vysvětlení, proč sedm sborů Jednoty bratrské (JB) bylo přičleněno k naší církvi.

Mnozí jste četli v církevním tisku zprávy o rozkolu, ke kterému došlo v Jednotě bratrské. Tento rozkol skončil rozhodnutím synodu JB zrušit sedm sborů, které vyjádřily jasný nesouhlas se současnou orientací Jednoty bratrské. Tímto rozhodnutím nejvyššího orgánu JB došlo k faktickému vyloučení z církve mnoha bratři a sester, kazatelé přestali být kazateli této církve a sbory ztratily právní subjektivitu. Neodvažujeme se hodnotit tento rozkol, který je výsledkem dlouhého procesu, ani vyjadřovat své stanovisko k této bolestné události. Jednotu bratrskou považujeme za naši blízkou sesterskou církev, a křesťanské společenství, které čerpá ze stejných kořenů jako naše církev. Když se ukázalo, že domluva mezi oběma částmi Jednoty je pro přítomnou dobu nemožná, a když došlo k necitlivému zásahu do života sborů, obrátili se zástupci zrušených sborů na synodní radu s prosbou, aby jim Českobratrská církev evangelická umožnila v rámci své struktury pokračovat v jejich sborovém životě. Podobný dopis, který vyjádřil vděčnost synodní radě za ochotu integrovat bratrské sbory, zaslala 30. synodu také Světová rada JB. Po vážném a dlouhém rozhovoru synod návrh synodní rady schválil velkou většinou, a tak nabídl bratřím a sestrám z JB pomocnou ruku. Sbory budou tvořit 14. Ochranovský seniorát (OS) při ČCE. Před bratry a sestrami, kteří žádali o přičlenění k naší církvi, stojí nyní úkol vnitřní organizace v nových podmínkách. Synodní rada věří, že jde o rozhodnutí přechodné do té doby, než přičleněné sbory

ochranovské získají vlastní právní subjektivitu a budou se moci spojit s Kontinentální provincií Jednoty bratrské.

Prosíme vás, abyste na tuto částku církve Kristovy mysleli v přímluvných modlitbách. Věříme, že jednoho dne bude roztržka v Jednotě bratrské zacelena a že budou podobně zaceleny ještě mnohem hlubší rány, které byly důsledkem rozdělení Kristova lidu v minulosti. I ždy nás Pán povolal k jednotě. Za to se chceme modlit a nadále cílevědomě pokračovat v díle smíření, ke kterému nás povolal Pán Ježíš Kristus.

Z usnesení 30. synodu:

Sbory Jednoty bratrské v Jablonci nad Nisou, Koberověch, Praze, Rovensku pod Troskami, Tanvaldu, Ujkovicích a Železném Brodě a části sborů v Potštejně a Turnově se na základě svobodného rozhodnutí přičleňují k ČCE. Tyto sbory se stávají farními sbory ČCE a tvoří 14. seniorát ČCE s názvem Ochranovský. Synod potvrzuje platnost ordinace kazatelů působících ke dni přičlenění v sborech Ochranovského seniorátu a zřizuje zde kazatelská místa ČCE. Sbory OS budou do celocírkvní pokladny odvádět repartice a příspěvky do Personálního fondu. Synod ukládá synodní radě, aby zřídila správní komisi, která bude Ochranovský seniorát spravovat do doby, než bude svolán jeho konvent a zvolen seniorátní výbor. Jemu synod ukládá, aby připravil pro další zasedání synodu podrobnou informaci o životě a práci Ochranovského seniorátu a navrhl řešení majetkoprávních otázek, případně jinou úpravu vztahů k ČCE. Synod žádá sbory ČCE, aby s hlubokým porozuměním pro vzniklou situaci vycházely přičleněným sborům vstříc v jejich potřebách a podle svých možností s nimi úzce spolupracovaly zejména tam, kde se jejich působení překrývá.

připravil JG

Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa

O čem se v našich kázáních mluví málo (a mělo by se víc)?

Naši dva kazatelé (br. farář a s. farářka) se dobře doplňují. Příležitostně poslouží i faráři br. dr. Veselý a br. dr. Pokorný. Všichni čtyři čerpají jak ze Starého, tak z Nového zákona, jejich kázání zajišťují vpravdě na hlubinu. Jsou promyšlená a oslovují. Vzhledem k tomu, že vydávají osobní svědectví, které jednoznačně ukazuje ke Kristu, nechtěl bych našim kazatelům navrhopat nebo předepisovat, co mají kázat. Musíme být vděční za to, že všichni čtyři se drží toho, co je napsáno nad vchodem do Betlémského chrámu: "My kážeme Krista". Připomeňme si, že i původní jméno Červeného kostela Christuskirche ukazuje ke Kristu. V českém kontextu by bylo možno užít názvu "Salvator" (tj Spasitel). Jeden ze známých pražských evangelických kostelů se tak jmenuje.

*Jan Firbas
vysokoškolský učitel*

Musím říci, že v kázáních je mnoho podnětného. Je-li však otázka takto postavena, tak jednoznačně o pokání, o čistotě a vydanosti života Kristu, o zodpovědnosti vůči lidem, kteří Pána Ježíše neznají, o ohavnosti hříchu a jeho hrozných následcích.

*Vladimíra Ryšavá
t.č. mat: dovolená*

Myslím, že by se mělo mluvit více o věcech, které se bezprostředně dotýkají života současného člověka. Někdy mám trochu pocit, že se některá kázání pohybují v příliš obecné

rovině a člověk z nich potom hůře vyvozuje konkrétní důsledky pro svůj život. Také mi občas připadá, že je v kázáních používán obrazný jazyk, kterému sice rozumí pravidelní návštěvníci kostela, ale náhodnému posluchači, který na něj není zvyklý, může dělat problémy. Chápu ale, že napsat dobré kázání je těžké a mluvit konkrétně je ošidné, protože lidé mají na různé věci různé názory, a musím říci, že se mi velká část kázání líbí.

*Olga Navrátilová
studentka práv*

Myslím si, že v kázáních by se mělo víc mluvit o aktuálních událostech v církvi a o společenských událostech, vyjádřit názor k určitému problému. Nemyslím vyjadřovat se ke stavu financí nebo kvalitě vytápění ČK nebo dělat politiku, ale vyjádřit názor na určité směry a vysvětlit nám laikům názor, který by měl být správnější, protože kazatel byl, je a bude vždy autoritou v duchovních otázkách.

Příklad: V naší církvi se asi před dvěma lety objevily různé názory na druhý křest, tehdejší kazatel ve svém kázání důvody velmi dobře vysvětlil. Kazatel v kázání má obrovský prostor k vyjádření pro a proti a vysvětlení problému.

A konkrétní témata: Je správné jít na vojenskou základní službu a proč, jak se máme chovat k jiným náboženským směrům, jak se chovat k cizincům. Obecně asi tušíme správné odpovědi, ale v konkrétním případě často nevíme zaujmout správný postoj. Věnovat se otázkám

Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa

O čem se v našich kázáních mluví málo (a mělo by se víc) ?

smyslu života, evoluce/kreace a svobody, kterou máme a někdy si ji špatně vyvětlujeme.

A na konec: Bylo by dobré v ohláškách říct pro nově přichozí, že mohou přijít za konkrétním člověkem z nás. Aby se pak nově přichozí necítili na faře osamoceni.

*Peter Čvanda
živnostník*

Nemám pocit, že by mi v našem sboru nějaké téma v kázáních chybělo. Spíš mi chybí výdrž některá kázání dosledovat do konce, neboť jsou velmi obsažná. Když pak uvážnu u nějaké myšlenky na začátku, už kazatele "nedohoním". Velkou pomocí jsou tištěná kázání. Ale co mi bude chybět jistě, jsou kázání sestry Popelářové. Líbila se mi novinka - dotazy po kázání.

Jiří Květon

1. Po léta jsem účastníkem shromáždění jen v Blahoslavově domě, výjimečně v jiných sborech. Po mém soudu jsou zde kázání biblicky věrná, aktuální i kritická v pohledu křesťana na současné dění.

2. Několik témat, na která by se mělo podle mého názoru více kázat:

- ♦ modlitba jako nezbytná součást víry
- ♦ ospravedlnění a odpuštění (z pohledu katolické a evangelické věrouky)
- ♦ falešná učení - líbivá a nebezpečná

♦ jedinečnost, konečnost a neopakovatelnost života

♦ "laciná církev" - ochota hmotně podporovat nejen vlastní sbor

♦ vděčnost Bohu i lidem

♦ křesťanská služba jako záležitost celého sboru.

Jaroslav Dvořák

Tot' těžká otázka, neboť mohu slyšet kázání, která jsou pro mne vždy překvapením, plna nových myšlenek, zdrojů, inspirací a mně nezbyvá než se divit, co lze připravit z mnohdy již tolik probraných oddílů. O tom ale pravda není naše dnešní otázka. O čem se tedy mluví málo?

Asi obecně člověk méně rád slyší z kázání výzvy, varování, které by se nějak měly dotknout jeho samotného a vyzvat jej k nějakému konkrétnímu činu, to si myslím, že by mohlo zaznít častěji. Jednou, už hodně dávno ve svém rodném sboru jsem slyšela kázání, které bylo celé zaměřené na konkrétní události a chod tohoto sboru, a tak jsem se např. dozvěděla, kdo pravidelně pere, škrobí, žehlí sborové ubrusy, zalévá květiny, nosí čerstvé květiny na kazatelnu a spoustu dalších drobností, které nejsou tak viditelné. Zaznělo tam mnoho díky, ale také prosby, kde by bylo potřeba více nasadit. Myslím, že to bylo užitečné.

Věra Osvaldová

Prof. Martin Prudký

Význam judaismu pro křesťanství dnes

Tradiční pojetí

V posledních desetiletích se křesťané nově, a skutečně jinak než dříve, zajímají o židovství a kladou si otázky, které si dříve nekladli. Judaismus - židovství představuje pro křesťany problém. Vyrovnání se s ním a nalezení určitého vztahu k němu se ukazuje být pro křesťany nutností. Je to tak vážné, že církev a křesťané vlastně sami sobě mohou stěžovat rozumět, pokud nemají vyjasněn vztah k židovské tradici. Například: jakým způsobem křesťané navazují na Starý zákon? Co to vlastně činí, když čtou Bibli někomu jiného a vykládají ji jako své Písmo svaté? Nejde jen o tradici, která předchází časově životu Ježíše a jeho dílu. Ještě delikátnější je vztah křesťanství k židovství po Kristu, k živému náboženství synagogy po dva tisíce let.

Způsoby, kterými se křesťané s židovstvím vyrovnávají, jsou pozoruhodné, rozporuplné a problematické. Našli bychom dokonce pokusy na straně křesťanů, jak tuto vazbu na židovství úplně popřít. V našem století se o to pokoušeli národněsocialističtí křesťané v německé Třetí říši. Ježíš byl podle výkladu těchto teologů ariec z Galileje, který právě proto, že byl géniem indoevropské rasy, vynikl mezi Semity. Je to extrémní výklad, ale objevil se. Nechci zde však probírat tyto extrémy.

V křesťanském pojetí dějin mají Židé po Kristu velmi problematickou roli. Ti z Židů, kteří neuvěřili v Krista, patří, mám-li to říci expresivně a stručně, na smetiště dějin. V dějinách spásy, tak jak je křesťané pojmají, nemají Židé po Kristu žádnou pozitivní úlohu. Jsou-li tedy, je to jen jakýsi omyl nebo mají úlohu přímo negativní a tragickou. Podle tradičního pojetí je křesťanská církev novým Izraelem a činí si výlučný nárok na dědictví těchto tradic a zaslíbení. Synagoga, živé židovství po Kristu, jde dějinami snad jen jako příklad lidské zatvřelosti, lidského nepochopení Božího díla a tedy také příslušných Božích trestů. To je tradiční výklad významu judaismu pro křesťanství. Asi cítíte, když to takto podávám, že to není to pravé a že mluvím-li o významu judaismu pro křesťanství dnes, znamená to, že budeme hledat jiné pojetí. Poslední desetiletí jsou tímto hledáním naplněna.

Potřeba obrácení

Myslím, že stačí stručně konstatovat, že vztah křesťanů k Židům je složitý a zejména od 3. a 4. století velmi tragický. Tragický především pro Židy v dlouhých staletích, kdy církev je mocná a svůj vnější úspěch vyjadřuje také triumfem nad synagógou. Ale je to cesta tragická pro samu křesťanskou církev. V tomto nepřátelském vymezení se ocitá v sázce sama věc křesťanství, sám profil vlastní křesťanské církve a její sebepochopení. Být strůjcem a pachatelem této dějinné cesty není nic pěkného a sama církev se s tím musí určitým způsobem vyrovnat. Církev to také po staletí dělala. Ukázala se v tom být dlouhodobě až tradičně pyšná, sebestísta, soběstředná, necitlivá k bližním a necitlivá k živému jádru vlastní tradice. Potřebovala se polemicky vymezit i proti tomu dědictví Izraele, které přijala. Některé nešťastné posuny v učení církve jsou důsledkem takového odcizení nebo vědomého vymezení se vůči židovským kořenům i důsledkem přijetí anticko-pohanského filosofického dědictví řeckého světa do života a učení církve.

Než se pustím do dílčího probírání, rád bych pověděl, že křesťanská tradice nakládání s Židy (polemická, nepřátelská, a všechno, co s tím souvisí v praktické rovině) nepochybně přispěla k tomu, co se v Evropě odehrálo během druhé světové války a pro co je jen těžko nalézt vhodná slova. Mluví se o holocaustu, šoa, záhubě, vlastně zmaru evropského židovstva. Jistěže tuto katastrofu nenavozovala přímo církev. Křesťanství mluvící oprávněně namítá, že nacistický program vyhlazování národů byl obecně rasistický, nábožensky spíše pohanský nikoli křesťanský, takže nejde o přímo inspiraci křesťanstvím. Dá se ale uvést řada nacistických křesťanů, kteří to chápali jako pravé vyústění těchto tradic. Třeba o Křišťálové noci jásal nad tím, jak dopata škůdců křesťanské víry nádherně hoří a tyto hlasy bylo v tu dobu slyšet nepochybně více, než těch několik osamocených hlasů, které se nad utrpením Židů alespoň pozastavily.

To "dnes" v titulu našeho dnešního tématu je velmi důležité a označuje jinakost proti tomu, jak bylo možno toto téma řešit dříve. V čem je ta novost? V obnovení našeho pohledu

Prof. Martin Prudký

Význam judaismu pro křesťanství dnes

na toto téma. Máme-li jako křesťané mluvit o novosti a obnovení a má-li to mít dostatečnou hloubku, tak bychom měli mluvit v této souvislosti v náboženském slova smyslu přímo o obrácení. Tradiční vztah křesťanů k Židům - polemický, kritický, nepřátelský - je pak vnímán jako vina, jako svého druhu hřích. V čem je tedy význam židovství pro křesťanství dnes? Chtěl bych to říci v pěti bodech.

1. Přijetí břemene viny

Nejsme bez dějinné minulosti. Tvářit se, že se mne to netýká, nelze. Od křesťanských dějin, od křesťanského antijudaismu se nelze distancovat, aniž bychom se tím současně zrekli velmi podstatných křesťanských tradic. Věrohodnost nezískáme tím, že se k těm minulým chybám, omylům nehlásíme, nýbrž tím, že k nim nalezneme, třeba bolestivě, přece jen kritický vztah a nějak pozitivně razíme jinou, poúčenou cestu. Je naivní domnívat se, že ve vztahu k Židům sedíme u čistého stolu. To je velmi nebezpečná iluze, která má pro dialog velmi neblahé důsledky. Přijetí břemene dějinné viny je nutným předpokladem nového otevření těchto otázek, rozpoznávacím znamením pro porozumění. Není-li toto přítomno, jsme stále v tradičním zajetí.

2. Asymetrie vztahu

Křesťané mají teď v posledních desetiletích o Židy velký zájem a potřebují si svůj vztah k nim vyjasnit. Někdy je to trochu móda, ale někdy je to zájem velmi vážný. Židé však tento zájem nemají. Je to pro ně trochu otrava, trochu přidělavání starostí. Pokud se těmto otázkám otevírají, je to pro ně intelektuálně zajímavé spíše jako dialog s kýmsi, kdo je jiný než já. Není na tom ten zvláštní motiv ohledání si vlastní identity. Křesťan si potřebuje ve vztahu k Židům prověřit svou vlastní pozici, vyjasnit vlastní identitu. Žid nikoliv. To je zálež tohoto setkání. Zdůrazňuji to proto, že některé pokusy křesťanů o dialog jsou v tomto bodě necitlivé až agresivní. Křesťané se na Židoch dožadují zájmu, vyčítají jim nezájem. Vycházejí z jakéhosi naprosto samozřejmého předpokladu, že když jsme my křesťané teď - navíc po staletích násilí - tak dobří, že se s nimi chceme pokojně bavit, oni jsou povinni nám otevřít dveře a odpovídat na naše otázky.

Tady nejde jen o obyčejný lidský takt, ale o asymetrii přístupu vzájemného vztahu. Myslím, že poznat a respektovat jiný přístup druhé strany je předpokladem k čestnému setkání. Zvláště to platí v diaspoře židovské, v těch malých a slabých komunitách, které nemají dostatek kapacity na to, aby mohly věnovat síly na dialog s křesťany.

Oba tyto body znamenají kritiku vůči křesťanské pyši. Žádají sestup z trůnu samozřejmého, směřovaného křesťanství, které po staletí korigovalo křesťanskou civilizaci a z této své silné pozice přistupuje k židovství.

3. Křesťanská perspektiva dějin spásy a role Židů v nich

To je jeden z centrálních problémů, který význam židovství pro nás dnes zásadně určuje. Pro křesťanské vidění dějin je základním zlochem nepochybně událost vtělení Božího syna. To je z hlediska dějin spásy středobod. Proto také v křesťanské tradici počítáme roky na dobu před Kristem a po Kristu. Před tímto bodem je doba starozákonního Izraele a dějinný přínos Izraele. Je to tradice, kterou považujeme za svou a hodláme se z ní učit a přijmout inspiraci. Ovšem po Kristu, s příchodem Božího syna se situace mění. Jsou tu křesťané, křesťovci, nejspíše uvnitř Izraele a je tu Izrael, který nepřijal Krista a jde dál dějinami jaksi vedle. A nyní jde o to, jak to v rámci dějin vyložíme. Podle tradičního pojetí Izrael po Kristu svou dějinnou úlohu dohrál, nerozpoznal svou hodinu, vzepřel se proti Bohu a odcizil se mu. Církev v tomto konceptu převzala roli Izraele v dějinách spásy. Je nejen jeho dědičkou, pravým Izraelem (velmi nebiblický pojem, ale užívá se), ale dědičkou, která vydělila původního majitele. Vzniká model, kterému se sumárně říká substituční. Církev nahradila Izrael v dějinách spásy, a tím židovství jako živé náboženství po Kristu pozitivní úlohu nemá. V tomto substitučním pojetí vztahu církve a synagogy je, myslím, onen tragický kořen tradičního teologického antisemitismu. Židům po Kristu patří trpět. Heslo, které se táhne celým středověkem, ono absurdní "křest, anebo smrt" vyjadřuje velmi dobře tento postoj. Jakkoliv se toto pojetí zrcadlí už v novozákonních spisech, rozhodně není jediné, které novozákonní

Prof. Martin Prudký

Význam judaismu pro křesťanství dnes

svědkové předkládají. Apoštol Pavel má úplně jiné ve svém listu do Říma ve slavné 9. - 11. kapitole. Když mluví o roli Židů po Kristu, o těch, kteří neuvěřili v Krista, je pozoruhodně opatrný. Bůh nezavrhl svůj lid, který si předsedem vyhlédl. Vyvolení Izraele platí a není Kristovým křížem a vzkříšením dotčeno.

Apoštol Pavel označuje roli Židů po Kristu za jakési tajemství a typicky rabínským způsobem (Pavel byl dobře proškolený teolog své doby) to vyjadřuje pomocí paradoxu. Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, dokud nevejde plný počet pohanů. Nyní je chvíle na to, aby vešli pohané. Pak bude spasen všechen Izrael. Tyto úvahy jsou pro naše vnímání někdy krkolomné, ale 11. kapitola nakonec končí velkým jásavým chvalo zpěvem: "Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění."

To je Pavlovo vidění složité situace a složitého problému. Chtěl jsem to uvést jako výraznou alternativu toho, co tradičně patří ke křesťanskému dědictví. V posledních desetiletích se právě tomu věnuje značná pozornost a vztah křesťanů a Židů se řada teologů z obou stran pokusila pojmut jinak.

4. Pokus vymezit vztah pomocí pojmu Boží lid.

Boží lid je velmi biblický pojem. Má v sobě možnost zahrnout synagogu i církev a vytvořit předpoklad pro jakési setkání na základě společného dědictví, společných kořenů, které jsou sice vykládány jinak v obou tradicích, ale možná ty rozdílly nejsou tak propastně hluboké, jak se právě tradice dvou tisíc let snaží dokázat.

Máme společné kořeny, dokonce se na ně odvoláváme v Písmu. Máme podobné vidění světa, podobné vymezení nejdůležitějších pojmů, jako je Bůh, svět, člověk, podobný étos. Termín lidu Božího umožňuje pojmut vztah Židů a křesťanů už nikoli jen na rovině mezináboženského dialogu (jako např. dialog s muslimy nebo hinduisty), ale svého druhu rovinu ekumenickou. To je, myslím, průlomová věc, něco skutečně nového. Takhle o vztahu k Židům před 50 lety málokdo uvažoval.

Odvážíme-li se pojmut vztah křesťanů a Židů na této rovině, pak by se otázka misie

podle pravidel, která mezi církvemi platí, dostala do úplně jiného světa. Křesťanské církve mezi sebou právě v rámci ekumenických vztahů nepraktikují misii, přetahování duší. Pokud to někdo dělá, tak se tím prokazuje jako sekta a sám se z toho společenství vylučuje. Je-li možné pojmut vztah křesťanů a Židů na tomto základě, pak je možné říci, že se vztahujeme ke stejnému Pánu jiným způsobem, možná nepřemostitelně jiným. Každý máme jinou tradici, která se snaží porozumět vlastní víře a vlastnímu místu v dějinách. Nicméně na tomto základě je nutno založit respekt k tomu druhému, který jde jiným způsobem, možná jinou cestou vstříc stejnému cíli. Jsou evropské protestantské církve, které už na začátku 70. let diskutovaly o tomto úhlu pohledu ve vztahu k Židům i v procesech synodních, publikovaly o tom řadu studií a v 80. letech vetkly toto pojetí vztahu k Židům i do preambulí svých církevních zřízení.

5. Dialog křesťanů a Židů

Brzy po válce si některé skupiny, jak křesťanské, tak židovské, vytklily za cíl iniciovat setkávání k odbourávání vzájemných předsudků, k prolomení bariér a k setkáním tváří v tvář. Ukazuje se, že na tomto poli je ještě co prolamovat.

K tomuto setkávání slouží rozmanité iniciativy mezinárodní i národní, mezicírkevní i sekulární. Někdy jsou "jen" poznávací, někdy jdou hlouběji ke vzájemnému studiu opačných tradic. Pokud se tento krok zdá, může dojít a výjimečně dochází ke společným setkáním už na rovině řecké náboženské. Třeba společné meditování žalmů může být nesmírně pozoruhodným při zachování autenticity obou stran. A samozřejmě je tu i celá velká oblast společného angažmá ve světě, v pomoci bližním a nasazení se pro problémy tohoto světa.

Významu judaismu pro křesťanství je dnes žhavé téma pro mnohá ekumenická grémia. Je dobré si přiznat, že je to téma, které křesťany rozděluje. Možná, že i něco z toho, co jsem tady pověděl, je pro někoho z vás již za hranicí toho, co je vám únosné.

(Zkrácená přednáška prof. Martina Prudkého z 30.11.1999 v Losově sále Blahosl. domu)

ES

Bylo... Stalo se... Zúčastnili jsme se... Bylo...

Vánoce před koncem světa

K vánocům neodmyslitelně patří i vystoupení dětí. Divadlo je milým zpestřením vánočního dění, setkáním mladších se staršími a naopak a samozřejmě i připomenutím vánočních událostí.

Vánoce v Blahoslavově domě bývají (troufám si říci, že již tradičně) poněkud netradiční. Po vystoupení nejmladších dětí přichází na řadu starší děti a mládež. Potřetí za sebou se přípravy jejich divadla ujal Igor Osvald se svým týmem (poprvé to byl "Zmatek v Betlémě" a loni jsme se podívali jak vypadá vyučování andělků a čertíků).

Letos divadlem prostupovala atmosféra konce světa. Dějový rámec tvořil rozhovor "jazzmana" Gabriela s anděly. Zjevně fámy o konci světa doletěly až do nebe a milí andělé z toho byli pěkně zmatení. "Co se vlastně chystá? Jak je možné, že jsou lidé na konec světa více připraveni než my?"

Že tomu tak nebylo, dokazovaly rádoby seriózní televizní zprávy i rozhovor s poněkud bláznivým astrologem. Ne, to nejsou Vánoce!

Následovala varianta II. Přišli pastýři, mudrci, přiletěli andělé, zkrátka všechno jak má být. Jediný, kdo do té idylky příliš nepasoval, byl Herodes. Nebyl to nějaký zlý král z pohádky, vypadal docela normálně. Měl na sobě oblek, tmavé brýle a v ruce kufr. Aby ne, jako obchodní zástupce největšího dovozce hraček o sebe musí pečovat. Ale opravdu tu nemá co dělat? Není on tak trochu vládcem našich Vánoc?

Na závěr se opět ocitáme u Gabriela. Jak odpoví na otázku, zda bude konec světa? "Nevíme dne ani hodiny, kdy ten den přijde... tedy ten den návratu Mesiáše.

... a ještě něco... není pravda, že nebude konec světa!"

Kdybych měla posoudit všechna tři divadla, jejich provedení jako takové, zařadila bych to letošní na první místo. Možná to je kvůli vybranému tématu. O konci světa se všude mluvilo až příliš, čehož autoři nápaditě využili,

ovšem ne na úkor myšlenky. Na konec mi nezbyvá než popřát autorům hodně dobrých nápadů i do budoucna.

Daniela Ryšavá

Vánoční slavnost sboru Brno I.

Dětská vánoční slavnost na zakončení roku 1999 se konala 4. adventní neděli v Betlémském kostele na Pellicově ulici. Po roce jsme se opět sešli, abychom si s dětmi připomněli vánoční zvěst a radovali se z krásného předvánočního času. Děti pod vedením učitelů z nedělní školy připravily vánoční divadlo, hru Putování do Betléma, kterou napsal br. f. Gruber. Do hry byly zapojeny všechny děti - od těch nejmenších až po současné konfirmandy, každý něčím přispěl. Pásmo oživil zpěv dětského sboru s orchestrem, který příjemně vedl většinou neškolené dětské hlásky. Byla to radostná slavnost, kdy jsme se společně smáli nad vtipnými pasážemi ze hry, usmívali se nad nesmělými, nebo naopak velmi odhodlanými výstupy účinkujících, těšili se z rozdávadých dětí. Tak jako každý rok na konci slavnosti dostaly děti drobné dárky od sboru.

Veliký dík a obdiv patří učitelům nedělní školy, paní dirigentce, členům orchestru a paní faráři, kteří stáli v pozadí, ale byli to právě oni, kdo usměrnili ten "velký pytel blech", abychom odcházeli spokojeni a posilněni do svých domovů.

Jana Doleželová

Silvestr na faře

Před několika lety se rozhodlo pár lidí, že by mohli prožít společné chvíle posledního večera v roce s lidmi, které něco spojuje. Tím pojátkem byla víra v Pána Ježíše a společenství sboru.

A tak tomu bylo i na Silvestra 1999. Po večerních bohoslužbách konaných v Červeném kostele se účastníci společného večera přesunuli na faru v Opletalově ulici, někteří přišli přímo ze zaměstnání či ze svých domovů. Moderátor večera uspořádal příspěvky účastníků tak, aby tvořily ucelený program. Slyšeli jsme 3 povídky pro duši k zamyšlení a další zajímavé pro zasmání. Sólovým zpěvem za vlastního doprovodu na klavír chválila zpěvačka našeho Pána. Jeden účastník hovořil o vztazích mezi lidmi a vzájemné účt v manželství. Mladý klavírista nám zahrál 2 skladby z vlastní tvorby. Při poslechu zobcové flétny za doprovodu nadějně klavíristky jsme měli dojem, že nás navštívil sám Stivín. Se zájmem jsme shlédli divadelní hru o staré opuštěné ženě, kterou zahrála známá kočovná herečka. Pak následovalo pohoštění, které jsme si připravili z toho, co každý donesl. Jedli jsme chlebičky, cukroví, oříšky, ovoce, pili čaj, kávu, džus a přitom si povídali... a bylo nám dobře. V další části večera jsme skládali společným úsilím hodnotná poetická díla. Pak přišly na řadu soutěže a společné hry, kterých jsme se zúčastnili všichni přítomní - malí i velcí, rodiče i děti -, všichni jsme si vesele zaskočili. V pokročilejší době jsme si zazpívali písničky za doprovodu klavíru a kytary.

Do svých domovů jsme se rozešli po 23. hodině s vědomím, že díky společenství bratří a sester jsme prožili pěkný večer a zakončili tak rok, který nám přidal Pán Bůh k našemu životu.

E. Soběslavská

Legenda:

Mladý klavírista - Petr Malach
Nadějná klavíristka - Kristina Malachová
Kočovná herečka - Marta Pavlasová
Moderátor a Stivín - Jan Soběslavský st.

Alianční týden modliteb

Významnou událostí uplynulého měsíce byl Alianční týden modliteb. Také brněnští křesťané, bez ohledu na vyznání, se denně scházeli a společně se modlili za potřeby našeho kontinentu. Ti, kteří připravovali tento týden, vidí Evropu jako starého, unaveného muže. Evropa není dnes duchovně probuzeným kontinentem.

Danu Dobešovou z našeho sboru zaujalo setkání v CB na Kounicově, kde náš br. farář kázal na text Ef 3, 6-21. Řeší se zde jeden z problémů prvotní církve, a sice vztah židů a pohanů v církvi. Křesťané ze Židů se nemohli vyrovnat s tím, že mají být rovnocenní s těmi, kteří nepocházejí z Izraele. Je to určitá paralela dnešní situace v Evropě. Evropané se domnívají, že mají právo kvůli své kulturní a náboženské tradici pohrdat ostatními, učit je jak žít, jak a čemu věřit, vnucovat jim své mravní normy a své náboženství. Musíme se zamyslet nad svým vztahem k židovství, k islámu, a hlavně se musíme všichni pokorit před Ježíšem Kristem. Přiblížit se k druhým tím, že se nebudeme dívat jen na povrch, ale půjdeme ke kořenům jejich a našeho přesvědčení a víry.

Modlitby jednotlivých účastníků setkání obsahovaly prosby za média, za jejich příspěvek k šíření křesťanství, ale i za odpuštění hrubého zneužívání médií k šíření násilí a nemravnosti. Zazněly modlitby za jednotlivé země jako Řecko, Maďarsko, Kazachstán a Kirgizstán.

Také náš Betlémský kostel přivítal ve čtvrtek 13. ledna na sto hostů z různých církví a shromáždění bylo ukončeno modlitbami jednotlivců a společnou modlitbou Páně.

V ten čas odpověděv Ježíš, řekl: "Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi ukryl tyto věci před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je dětským lidem. Ano, Otče, protože tak se zalíbilo před tebou. Všechno mi bylo předáno od mého Otce; a nikdo důkladně nepoznává Syna, jen Otec, aniž Otec kdo veskrze poznává, jen Syn - a ten, komu by Syn chtěl zjevit."

Matouš 11,25-27

Zastihli jsme Ježíše v tento příhodný čas, kdy se modlí a chválí Boha. On tedy zde, právě jako Syn, stojí v postoji velebení a úcty. Velebí svého nebeského Otce, Pána nebe i země, všeho stvořeného světa. Ten, pro koho a skrze koho je toto vše stvořeno, zaujímá na této zemi postoj pokory a vděčnosti. A děkuje tak Otcí, že ukryl tyto věci. O jaké věci se zde nejspíše jedná? Můžeme se odvážit tvrzení, že se zde jedná o ty skutečnosti bohatství evangelia, o realitu Božího království, které se nyní vyjevuje v celém Ježíšově životě. V jeho slovech, postojích i skutcích. A právě tyto skutečnosti zůstávají pro některé skryté, neboť Otec je ukryl před moudrými a rozumnými.

Ale proč zrovna před nimi? Vždyť kdo dřív než oni by měl rozpoznat díky své moudrosti to bohatství těchto věcí. Ale třeba je kvůli své rozumnosti prostě přehlédli, neboť nebyly hodny jejich pozornosti. Nebo spoléhali cele na svoji schopnost spekulace a vyššího pochopení, a nenechali se tak Pánem Bohem prostě překvapit. Ale Pán Bůh je přeci vždy nade všechno naše chápání. A boha, kterého by bylo možné cele po-(u)chopit nelze za pravého Boha nikdy považovat. A tak je toto bohatství zjevované dětským lidem. Těm maličkým, kteří se dokáží pootevřít přesahu skutečnosti a velikosti Boží. Kterí jsou maličci a začali již chápat, že všechno potřebují dostávat od svého nebeského Otce. Tedy i pravou moudrost a rozumnost, ve které poznávají, že obdrželi své životy darem.

Proto také všechno ostatní potřebují dostávat, touží být těmi stále obdarovávány. neboť dále poznávají, že jejich Bůh je věčně darování. A proto jim je také zjevovalo bohatství evangelia jeho Syna. Ano, tak se Otcí zalíbilo.

Otec všechno, i svoji božskou přirozenost odevzdal cele Synu. Proto pouze Otec jej zná plně a cele, neboť On svého Syna stále plodí ve věčnosti v Duchu. Otec nadále vyslovuje své Slovo, kterým je vše tvořeno a též uchováno. Pouze Synu také náleží všechna sláva Otce. A jen tento Syn zná Otce dokonale, veskrze. Syn miluje Otce a je s ním dokonale spjat poutem Ducha svatého.

Z jejich milování tento Duch vychází a zjevuje hlubiny Boží. Přichází k tomu, komu chce Syn dát zjevit svoji známost Otce. A protože Otec i Syn jsou jedno ve svém Duchu, tedy také Syn chce dát všem dětským lidem, všem těm maličkým, kteří touží být obdarovávány. A oni nechtějí nic menšího než Syna. A v Synu dostávají také Otce a skrze jejich Ducha se nově rodí k životu z Boha. Neboť náš Pán Bůh je rození, a to je též tajemství Trojice. On se neustále vydává a touží se nám všem darovat.

Snad tedy tento text Pisma nás povzbudí k tomu, abychom se nebáli ani nestyděli stávat se dětskými lidmi před Bohem, těmi maličkými, kteří jej potřebují a nechají se jím obdarovat.

Jiří Malý

t. č. vikář ve sboru Brno II.

Milí bratři, milé sestry,

chtěla bych se s Vámi podělit o svůj malý postřeh.

Jsme společenství křesťanů, a proto bych v naše sboru předpokládala větší dávku tolerance a pochopení, než kdekoliv jinde.

Někdy se však zdá, že opak je pravdou.

Těmito řádky myslím na práci několika dobrovolníků kolem časopisu Setkávání (samozřejmě, že nejde jenom o ty). Tito lidé se snaží přinést užitek, tráví spousty a spousty volného času úpravou stránek, korekturou, přenesením mluveného či již napsaného slova do počítače, na internet - a naše odezva?

Kritika.

Na všem hledáme to špatné, přitom daleko lepší cesta je cesta hledání dobrého. Přijde nám svět pak určitě veselejší.

Reagují na konkrétní podnět.

Na nástěnce na faře se nacházejí vytištěné internetové stránky našeho sboru. Každý si jich určitě všiml. A téměř každý na nich viděl žlutým zvýrazňovačem zviditelněné chyby. Kdo by si jich nevšiml. Chyby zde jsou a budou i přese všechnu snahu je vyhledat a opravit. Není to škoda zničit celou nástěnku těmito opravami? Jen tak mezi řeky tisk jedné plnobarevné stránky stojí kolem 40 Kč a na nástěnku se tisklo nejméně 8 stran formátu A4 (7 × 40 = 320 Kč). O tom, co dalo práce to vytisknout alespoň v té podobě jak je vidíte, ani nemluvě. Tímto se však neodvracím od práce "korektora", ten však podle mého názoru na chyby mohl upozornit rozhodně daleko příjemněji a účinněji formou. A co na závěr? Snad jen to, že se ani pod své dílo nepodepsal.

Prosím o větší toleranci.

10. 1. 2000 Katka Valentová, sbor Brno I.
Přímou reakci na tento dopis najdete na str. 16

Z naší e-mailové schránky

Od: Ondrej Dusik, USA

Komu: ccebrno1@atlas.cz, pro Jiriho Grubera

Odesláno: 22. prosince 1999 00:40

Milý Jirko!

Děkuji za dopis i přiložená kázání. Dá se říci, že ve škole se mi daří dobře. Závěrečné písemky skončily minulý týden. Výsledky se však dovíme až po svátcích. Na kolejkách teď

zůstává už jen pár lidí, cizí studenti jako já. Na vánoční prázdniny zůstanu tentokrát ve starých USA, neboť doma jsem byl minule. Nelze totiž užívat výhod studia v zahraničí a zároveň být doma na každé prázdniny. Ale to nevadí, mám tu zázemí, takže na kolejkách přes vánoce nezůstanu.

Jenom škoda, že první večere Páně jsem se neúčastnil v domácím sboru. Konala se u příležitosti konfirmace v místním presbyteriánském kostele v listopadu. Půjdu tam opět na půlnoční. Zajímavé je, že při večeri Páně vysluhují místo skutečného vína pouze hroznovou šťávu. Zdůvodňují to tím, že ve sboru mohou být někteří lidé vyloučení alkoholici a víno by je mohlo zase přivést zpět do závislosti. To by byla paradoxní situace, ale něco na tom asi bude.

Americké kostely jsou většinou malé, útulné, vyhřáté (Amici si to mohou dovolit), nejlépe by tam bylo chodit v papučích a županu. Na druhou stranu, třeba tam, kde chodím, nemají pořádné varhany, pouze elektronické harmonium. Výjimku tvoří místní episkopální kostel, který zvenku vypadá jako středověký hrad (včetně cimbuří), zevnitř má vysokou gotickou klenbu, sloupové, skutečně velké varhany. Spolu s dřevěným obložením stěn to vše tvoří efektní dojem.

Nově upravené internetové stránky se mi moc líbí. Ted' mohu číst Setkávání i všechna kázání v kostele přímo z křesla. Ale stejně to není ono, musí se u toho také být.

Kázání jsou zde stále hlavní částí bohoslužeb. Musím ale říci, že na ně není kladen zdaleka tak veliký důraz jako u nás. Často totiž kazatel rozvádí myšlenky, aniž by došel k důraznějšímu závěru (např. věta: "Ježíš chce, abychom se stali vzorem pro své okolí" se stále opakuje jako hlavní myšlenka kázání). Je to i jiným stylem. Více se zdůrazňuje citový prožitek víry než rozumový. Kázání i celá bohoslužba je také mnohem méně formální než u nás.

Vystoupení Svátí Karáska v Červeném kostele muselo být zajímavé. O to jsem také přišel. Ale nechal jsem si od rodičů poslat jeho knihu: "Vino tvé výborné". Je to hlavně o jeho životě, ale i názorech na víru, náboženství a další otázky. Určitě to znáš. Tak mi dovolu popřát šťastné Vánoce a měj se hezky. Zase se ozvu, snad už ne tak pozdě.

Ondra Dusik

Poznámka: Ondřej se v loňském roce účastnil katecheze v našem sboru a v srpnu, před svým odletem na studia do USA, byl pokřtěn (jg).

Bude... Těšíme se... Prožijeme... Bude...

Neděle s hostem

Sbor Brno I pokračuje v setkáních s učiteli bohoslovecké fakulty. Na neděli 20. února jsme pozvali bratra docenta Martina Prudkého, který bude dopoledne kázat v obou našich kostelech. Odpoledne bude mít ve 14 hodin přednášku ve sborovém sále na Opletalově na téma: **Vyznávání víry ve Starém zákoně**. Po přednášce bude příležitost k rozhovoru. Všichni jsou srdečně zváni.

Pozvání z Basileje

Z našeho partnerského sboru přišlo pozvání pro dvě rodiny s dětmi na lyžařský a snowboardový tábor v La Lécherette od 11. do 18.3.2000. Ohromující sjezdy, chvíle modliteb a zpěvu, večery s hrami a osvěžující projížďky na běžkách nám nabízí Rosmarie, Jean-Michel a Oliver. Nadmořská výška 1450 - 2350 m n.m., více než 13 vleků a 50 km sjezdovek. Účastníci si hradí cestu a 100 CHF na rodinu. Přihlášky co nejdříve ve sborové kanceláři.

Dále jsme zváni na tábor mládeže ve Vau-marcus (pro dva nebo tři účastníky z Brna). Na program fotbal, basketbal, volejbal, koupání v jezeře, diskuse o křesťanských tématech a různé zájmové činnosti. Účastníci si platí cestu, pobyt je zdarma.

Současně je možné se přihlásit k návštěvě partnerského sboru v Basileji ve dnech 20.-22. května. Účastníci si budou hradit cestu (cca 2.500 Kč).

Výzva

Profesor Jiří Farský pracuje na konkordanci k Českému ekumenickému překladu a hledá spolupracovníky, kteří by pomohli s opisováním hesel na počítači. K této práci je třeba být dobře obeznámen s prací na počítači, mít jej doma a nebýt zaneprázdněn jinou prací. Práce je honorována. Na konkrétních podmínkách je možno se domluvit přímo s bratrem Farským na telefonu: 05 / 47 21 18 46.

Poradní odbor evangelizační v brněnském seniorátu

Vás zve k pravidelným modlitebním setkáním,

kteřá se konají vždy **každé třetí úterý v měsíci v Blahoslavově domě** v zadním sále v 18⁰⁰ hodin.

V roce 2000 se sejdeme v tyto dny:

18. 1. 2000	15. 2. 2000	21. 3. 2000
18. 4. 2000	16. 5. 2000	20. 6. 2000
18. 7. 2000	15. 8. 2000	19. 9. 2000
17. 10. 2000	21. 11. 2000	19. 12. 2000

Plán sborových akcí - sbor Brno I.

28.-30.1.	soustředění konfirmandů (Strměchy)
6.2.	rodinná neděle
20.2.	návštěva doc. Martina Prudkého
19.3.	výroční sborové shromáždění
2.4.	rodinná neděle
16.4.	výlet Nedělní školy
20.5. - 22.5.	zájezd do Basileje
21.5.	seniorátní rodinná neděle (Nosislav)
26. - 28.5.	sborový víkend na Blažkově
18.6.	setkání s brněnskými Němci
25.6.	ukončení školního roku
22.7. - 29.7.	I. sborový pobyt na Blažkově
29.7. - 5.8.	II. sborový pobyt na Blažkově

Večeře Páně bude vysluhována:

12. března - 1. neděle postní
20. - 23. dubna - Velikonoce
11. června - svatodušní svátky
25. června - ukončení školního roku

Ze sboru ČCE v Brně - Židenicích

Jílkova 74

Farní úřad: Konečného 6, tel. 48538108

Bohoslužby - v neděli v 9.00
Biblická hodina - ve čtvrtek v 19.00
Mládež - v pondělí v 18.30
Děti - v úterý v 16.30 a ve čtvrtek v 16.00
Ve dnech 11. - 13. února je pořádán sborový výlet do Luhačovic.

Ze sboru ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, tel. 45212420

Bohoslužby - v neděli v 9.00
Biblická hodina - ve čtvrtek v 17.30
Mládež - v úterý v 19.30
Střední generace - 3. čtvrtek v měsíci (17. 2.) v 19.00
Děti - pondělí 18.00

Kultura Kultura Kultura Kultura Kultura Kultura

Naděje není v kouzlech

Je název životopisného rozhovoru profesora Zdeňka Matějčka, známého dětského psychologa. Otázky mu kladli Jan Jandourek, autor knih rozhovorů s Tomášem Halíkem a Václavem Malým, psychologka Markéta Elblová a novinářka Helena Chvátalová. Kniha se dostala ke čtenářům začátkem prosince loňského roku a Zdeněk Matějček ji podepisoval v knihkupectví Portál na Dominikánském náměstí v Brně.

Profesora Matějčka není třeba dlouze představovat. Dětský psycholog je veřejnosti znám jako autor mnoha článků a knih o výchově a dětské psychologii, např.: Co děti nejvíce potřebují. Co kdy a jak ve výchově dětí, Rodiče a děti. Po dobrém nebo po zlém?, Dítě a rodina v psychologickém poradenství, a ve výčtu bychom mohli ještě chvíli pokračovat. Bývá také účastníkem televizních besed a pořadů. Není už tak všeobecně známo, že Zdeněk Matějček stál u zrodu SOS dětských vesníček u nás a potom se celá dlouhá léta psychologicky staral nejen o děti, ale i o maminky, ani to, že je evangelík a že býval starším ve sboru v Praze-Vršovicích.

Jeho kniha "Naděje není v kouzlech" vypráví nejprve o jeho dětství a mládí v Kladru nad Labem, kde jeho otec byl ředitelem slavného hřebčína, o studiích v Pardubicích i na Filosofické fakultě KU, provází čtenáře prostředím nemocnic a rehabilitačních ústavů, ale především nás zavádí do sociodiagnostického ústavu, dětské psychiatrie i Dětské kliniky ILF v Praze Krči. V knize se setkáme s mnoha zajímavými lidmi, s nimiž se Zdeněk Matějček potkal nebo kteří ho kus životní cesty doprovázeli a on sám je nazývá lidmi obvykle neobyčejnými. Vždyť se Zdeňkem Matějčkem projdeme plným a pilným životem vlastně celé století, protože do vyprávění jsou zahrnuti samozřejmě i jeho rodiče a prarodiče. Nepřímou zde dostaneme odpovědi na mnoho otázek, které si ve svých životech klademe.

Autor posílá do světa svůj příběh těmito slovy: "Jestliže někdo v mých slovech zaslechne něco o životě obecně, a tedy i o životě svém vlastním, budu na výsost spokojen. Jaký jiný zájem by totiž mohl čtenář mít na životě úplně cizího člověka, nebýt tato možnost?"

Kniha je to zajímavá a radostná svou vďěčností Pánu, doporučuji vám ji. Z její obálky se na vás dívá usměvavý profesor Matějček. Laskavost a křesťanská radost z něho vyzařují vždycky, při každém díle, i když se zrovna neusmívá. Stejně jako z jeho knihy.

Eva Šimková

Zaujalo mne...

Na stará kolena

Jednoho rána jsem náhodou zaslechla z vysílání rozhlasové stanice Vltava čtení z knihy Donalda X. Burt - úsměvná i vážná vzpomínání nazvaná "Na stará kolena".

Čtené ukázky se mi tak líbily, že jsem si knihu objednala v Karmelitánském nakladatelství v Kostelním Vydří, a do týdne jsem knížku obdržela. S radostí čtu o tom, jak věřící filosof D. Burt se vyrovnává s otázkami o životě a smrti, se stáří; verše z Písma doplňuje citacemi z děl sv. Augustina a často i vážné otázky se střídají s dobrým a laskavým humorem.

Všem bratrům i sestrám, kteří už jsou také ve věku nad šedesátku jako spisovatel, knihu doporučuji.

Také mladší čtenáři mohou získat pro svůj další život moudrou životní filosofii.

Závěr knihy:

"A kdo ví? Možná se ještě stačím ohlédnout za svými přáteli, kteří teprve vstupují do let, a spolu s Ježíšem jim zazpívám písničku na rozloučenou - tu emauzskou:

To není, není loučení,
byť chvil se nám i hlas,
jsme spolu pevně spojeni
a sejdem se zas."

Alena Haviřová

Poprvé v kostele

Na sklonku podzimu, kdy se příjemně teplé dny chýlily ke konci a sluníčko si již nepohrávalo s nádherně zbarvenými listy ve fantastických barvách, jsem se jednu neděli probudila na první pohled do velmi smutného dne. Od rána pršelo, zima o sobě začala dávat vědět a vítr byl velmi silným živlem. Přesto byl tento den pro mne naplněn zvláštním jasnem a teplem. Toho dne jsem se chtěla poprvé zúčastnit evangelických bohoslužeb. Do té doby jsem zažila jen mše v katolických kostelech.

Byla jsem ve víru různých pocitů. Těšila jsem se, byla jsem zvědavá, hlavně na to, jak se evangelické bohoslužby liší od katolických. Když jsem se začala přibližovat ke kostelu, začaly se ve mně ozývat i nepříjemné pocity. Na schodech kostela stála spousta lidí. Nikoho z nich jsem neznala. Připadala jsem si velmi osamělá mezi skupinami lidí houfujících se před kostelem a vesele pobíhajícími dětmi. Bála jsem se také, aby se mě třeba na něco nezceptali, co bych nevěděla.

V kostele jsem si sedla do jedné z nejzadnějších lavic, abych dobře viděla na ostatní, co přesně dělají a mohla jejich počínání napodobit. Tiše jsem čekala, až to "vypukne". Moje obavy se stupňovaly. Co když budu zpívat falešně a co když udělám něco špatně a ... najednou mi někdo položil ruku na rameno. Zděšeně se ohlédnu za sebe, přece mě tu nikdo nemůže znát!?! Můj údiv se změní v příjemné překvapení, protože ten "někdo" byl můj strýček, který šel ten den náhodou na bohoslužby do jiného farního obvodu. Zaradovala jsem se, že se mnou tuto událost bude prožívat někdo tak blízký. Právě on mi velmi pomohl při hledání cesty k církvi. Nestačili jsme si říct mnoho věcí a mše začala.

Pod novogotickou klenbou kostela jsem s okouzlením naslouchala nádherným tónům varhan. Dočkala jsem se i dalších překvapení, při mši nebyla cítit vůně kadidla. Modlitba "Otče náš" byla trochu odlišná od té, kterou jsem se naučila od katolické babičky jako malé dítě. Můj zpěv byl sice falešný, ale i to už mě přestalo trápit, protože jsem vnímala podstatnější věci.

Pan farář měl tu neděli kázání o setníkovi víře podle Lukášova evangelia. Příběh o síle a hloubce víry, o jejím hledání, o naději, o lásce k bližnímu a Bohu. V kázání jsem nacházela odpovědi na mnoho otázek, na které jsem již několik měsíců hledala odpověď. Uslyšela jsem věci, které byly v mé mysli, ale nedokázala bych je vyslovit. S pokorou a vděkem jsem vyslechla kázání, které mi navždy zůstane vryto v srdci i v mysli, protože má pro mě kouzlo prvního. Utvrdilo mě v mém rozhodnutí oficiálně vstoupit do evangelického církevního společenství.

Po poslední písni jsem vycházela z kostela do rušné ulice s vyrovnaným klidem, tak trochu nepopsatelně jiná než před dvěma hodinami. Nebe se mezitím rozjasnilo, bylo jemně modré, už nepršelo. Mezi malými mraky začalo prosvítávat ospalé sluníčko.

Hana Lacková

Otevřený dopis Katce Valentové

Reakce na článek ze str. 12

Milá Katko, plně s Tebou souhlasím a ještě bych doplnila ze své dlouholeté zkušenosti, že kdokoli cokoli ve sboru dělá, sklízí slušně řečeno kritiku, i když by se očekával spíš vděk. Ať je to pěvecký sbor, který se snaží obohatit bohoslužby zpěvem, ať to jsou varhaníci, kteří věrně slouží při bohoslužbách, sestry, které připravují pohoštění při různých sborových setkáních, radkační rada Setkávání, dokonce se kritice nevyhnou ani naši vzácní faráři. Vždycky se najde někdo, kdo by to "dělal líp". Přesto se všichni stále snažíme podle svých sil a schopností pro sbor pracovat a přesto jsem za naše společenství vděčná a mám ho ráda. Protože je zde odpuštění. Není báječnější pocit, než si popřát pokoj podáním ruky s bratrem, který má ve staršověstvi obvykle zcela jiné názory než já, nebo stát při večeři Páně vedle sestry, která mě včera pomlouvala. Je báječný pocit odpouštět a vědět, že i mně je odpouštěno.

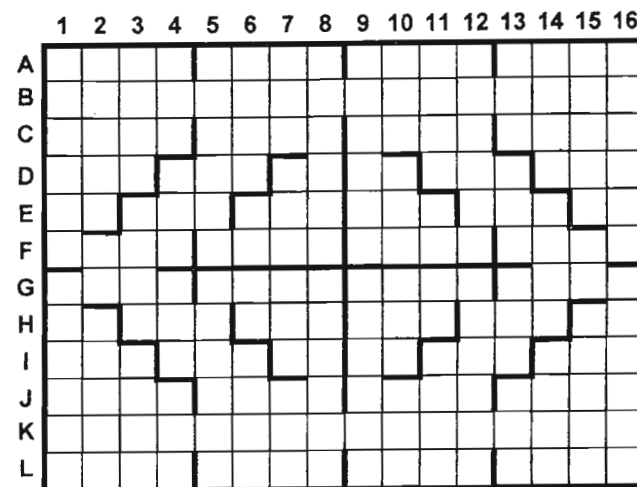
Na druhé straně, když se něco dělá, má se to dělat bezchybně, a to musí být snahou těch, kdo se jakékoli práce ve sboru ujímají.

Srdečně zdraví Lida Marková

Křížovka Křížovka Křížovka Křížovka Křížovka

Z Mudrosloví národu slovanského

podle F. L. Čelakovského

VODOROVNĚ: A. – Hovězí dobytek; francovka; roh; terénní závod. B. – Začátek tajenky (polské přísloví). C. – Mravní základ; římský bůh lásky; Thajsko (před r. 1939); opal. D. – Drobná ženská ozdůbka; angl. „obloha“; zvrtné zájmeno; ozn. le-tadel Tuniska; příkaz k chycení; něm. neurčitý člen. E. – SPZ okr. Kladno; zkr. odb. učiliště; kap; Adamova žena; zvuk určité výšky; SPZ okr. Náchod. F. – Mohamedův druh; lesní šelma; čes. malíř; doutnák. G. – Josef (lid.); úřední ozn. drahých kovů; textilní látka s hrubým povrchem; jihočeská obec. H. – Předložka; kolos; rakouské přihra-niční město (an der Thaya); polygrafický závod v Kolině; dívčí jméno; douška v dopise (z lat.). I. – Zkr. čísla; les; řim. číslicemi 505; zájmeno osobní; nespí; špatně. J. – Před-zvěst epileptického záchvatu; kopec nad Brnem; cizí předpona znamenající „vlastní“; stařec. K. – Konec tajenky. L. Zkr. mezinárodní asociace amatérského boxu; nejmenší geometrické útvary; jméno lvce; kořen s palčivou chutí.

SVISLE: 1. – Malé jeviště; brněnské katastrální území. 2. – Domácí údržbář; zá-por; italský zpěvák. 3. – Násep (val); první čs. počítač; východočeský vrch. 4. – Shluk rostlin; dřívější tísňové volání; 1. brněnská strojárna; vybízecí citoslovce. 5. – Starozá- koní prorok; prohnání (těž-ů-). 6. – Okraje; zkr. brněnské univerzity; SPZ okresu Ústí n. Labem; jitro. 7. – Podnik zahr. obchodu; mužský potomek; předložka; otec jednoho z rodičů. 8. – Údaj na zásilce; okolky (drahoty). 9. – Církevní budova; osoby určené k úřednímu jednání. 10. – Pás ke kimonu; býv. liberecký podnik pro výrobu autodílů; části úst; ozn. počítačové klávesy pro mazání znaku. 11. – Euro-asijské pohoří; křes-ťanský magazín nakladatelství Portál; iniciály herce Kohouta; základ operačního sys- tému počítačů. 12. – Náměty; shoda charakteristických rysů. 13. – Slepici citoslovce; točna; nehodní; část těla. 14. – Královna květin; nicka; znič. 15. – Glycerid vyšších mastných kapalin; chem. zn. niklu; části zad. 16. – Obstarat; okresní město na Valaš- sku.

Pomůcka: AD; AIBA; BIOS; Del; Drupi; idio; nip; SAPO; sky; SVA; TS.

Řešení minulé křížovky naleznete na str. 20

Sbor Brno I.

V lednu oslaví své narozeniny:

1. 2.	KAMENSKÁ Marie z Brna - Přizřenice	87
2. 2.	STRAKOVÁ Jana z Brna - Žabovřesk	60
4. 2.	ŠINDELÁŘ Martin z Brna - Pisárek	30
7. 2.	SLOVÁKOVÁ Petra z Brna - Líšně	20
9. 2.	BUKÁČKOVÁ Milada z Brna - Nového Liskovce	80
9. 2.	SOBOTKOVÁ Hedvika z Brna - Pisárek	81
12. 2.	VODA Miroslav z Brna - města	80
14. 2.	HEDVIKOVÁ Blažena z Modřic	82
15. 2.	JAKUBCOVÁ Jindřiška z Újezda u Brna	82
17. 2.	CHMELÍK Jaromír z Brna - Stránice	81
17. 2.	KUČEROVÁ Zdenka z Brna - Žabovřesk	83
17. 2.	MACHÁČKOVÁ Anna z Brna - Žabovřesk	92
22. 2.	KLOBÁSOVÁ Vlasta z Brna - města	82
23. 2.	ČECH Martin z Brna - Králova Pole	30
24. 2.	KŘÍŽOVÁ Dolly z Brna - Židenice	88
25. 2.	DOČKAL Eduard z Želešic	70
25. 2.	OPLETALOVÁ Marie z Brna - Veveří	88
26. 2.	PADĚROVÁ Milada z Brna - Černých Polí	84
27. 2.	BOHATEC Milan z Brna - Žebětina	60

Dopis, který potěší

Začátkem roku obdržel bratr farář Gruber dopis, který s radostí zveřejňujeme. Týká se projektu "Pomoc válečným uprchlíkům v Podgorici, Černé Hoře", do kterého se náš sbor zapojil sběrem šatstva na podzim minulého roku. Středisko Diakonie Javorník-Travná vypravilo kamion naložený humanitární zásilkou - zimním ošacením a materiálem na stavbu krizového centra - 14. října 1999 do Podgorice. Na místě se do práce zapojilo 9 dobrovolníků a za pomoci americko-kanadské ortodoxní křesťanské organizace IOCC během sedmi dnů postavilo a vybavilo krizové centrum a připravilo ošacení k distribuci. Všecko přišlo vhod, protože stanový tábor pro 3000 romských uprchlíků z Kosova musel za nepřestavitelně těžkých hygienických podmínek přežít do jarních měsíců.

Milý bratře faráři,
omlouváme se, že jsme nezaslali dříve zprávu o průběhu projektu pomoci válečným

utečencům v Černé Hoře, ke kterému se přidaly spontánně také brněnské sbory. V listopadu jsme odeslali zprávu do církevního tisku, naše informace a poděkování patří pochopitelně všem, kdo se zúčastnili.

24. 12. 1999 jsme byli informováni o sněhové a větrné bouři, která postihla Podgoricu. Řada stanů v táboře byla zničena a obyvatelé zažili krušné dny. V tuto dobu se otevřely dveře krizového centra pro desítky nejvíce postižených, především malých dětí a maminek. Dokonce se o celé záležitosti psalo v místním tisku. Byla to neveselá zpráva, nicméně se splnilo naše očekávání, že právě pro tento účel stálo zato projekt realizovat.

Prosím Vás, abyste ještě jednou tlumočil jménem Diakonie ČCE a jménem Střediska Diakonie v Javorníku-Travné díky všem, kdo se k naší výzvě o pomoc přidali.

Vše dobré ve sborové práci a těšíme se na spolupráci při dalších projektech.

S bratrským pozdravem

Abe Staněk, v Travné 31. 12. 1999

Sbor Brno II

Všem jubilantům vyprošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let:

1. 2.	Miluše UMLÁŠKOVÁ z Brna - Řečkovice	89 let
1. 2.	Jarmila KOMÍNKOVÁ z Brna - Žabovřesk	77 let
6. 2.	Milada ŠEVČÍKOVÁ z Letovic	77 let
8. 2.	Lydie ŠÁLKOVÁ z Brna - Králova Pole	76 let
9. 2.	Jarmila CHADIMOVÁ z Brna	81 let
10. 2.	František ZOUNEK z Brna	87 let
10. 2.	Vlasta BARTOŇOVÁ z Brna - Řečkovice	76 let
15. 2.	Ludmila MALÁŠKOVÁ z Kuřimi	76 let
16. 2.	Darina STEJSKALOVÁ z Brna - Králova Pole	70 let
19. 2.	Marie KAŠÍKOVÁ z Brna - Žabovřesk	83 let
19. 2.	Josef VÁNĚ ze Zhoře	75 let
20. 2.	Jan CETKOVSKÝ z Brna - Starého Liskovce	70 let
22. 2.	Zdena PROCHÁZKOVÁ z Brna	76 let
23. 2.	Miloslava LUKLOVÁ z Brna - Řečkovice	88 let
24. 2.	Ludmila BĚLOHOUBKOVÁ z Brna - Král. Pole	95 let
25. 2.	Marie DOBEŠOVÁ z Brna - Bystrce	85 let
27. 2.	Libuše SEDLÁKOVÁ z Brna - Král. Pole	88 let
27. 2.	František PŘIDAL z Brna - Mokré Hory	78 let

V prosinci 1999 byli pokřtěni:

Martin Běhávka z Brna, nar. 26. srpna 1999

Duncan Socha z Brna, nar. 11. ledna 1992

Jakub Socha z Brna, nar. 29. srpna 1999

Čtete: Římanům 7, 1 - 23

Cestou nejmenšího odporu

Přiznám se, že jako chlapec jsem nevěřil svému učiteli biologie, že lidský organismus se skládá přibližně z 60% z vody. Dlouho to pro mě bylo absolutně nepředstavitelné, ale protože to samé tvrdila i učebnice, jednoduše jsem tomu uvěřil a basta - bez dalšího hloubání a zkoumání. Byl jsem už zkrátka takový.

Po několika neúspěších ve svém osobním životě jsem začal přemýšlet o svém přístupu k životu. Až příliš často jsem používal "zkratky". Aby mě moji kamarádi "nevyhodili" z party, na to jsem nemusel vyvíjet nějakou zvláštní snahu - přizpůsobil jsem se. Ve své pohodlnosti jsem se raději vyhýbal lidem, kteří mi neseděli. A tak jsem se nenápadně naučil jít cestou nejmenšího odporu - jako v případě uvedeného vody (ačkoli toto tvrzení je samozřejmě méně správné).

Je pravda, že strach z neúspěchu je součástí lidského života. Často se bráníme: "Toto ode mě nečekejte, vždyť i já jsem jenom člověk!" Je to však dostatečný důvod k tomu, abychom ve svém životě volili cestu nejmenšího odporu? I když jsou selhání a neúspěchy lidské, máme právo na omlouvání sebe samých?

Apoštol Pavel se v listu římskému sboru otevřeně zabývá tímto problémem. V 7. kapitole v 15. verši poukazuje na rozdíl mezi tužbami těla a ducha. My všichni zjišťujeme, že skutečně nemáme na to, abychom žili podle svého nejlepšího svědomí. Uvědomujeme si, že potřebujeme pomoc "zvenčí". Rozpor mezi tělem a duchem je totiž příliš velký.

Kristus počítá s tím, že každý z jeho následovníků bude mít tento problém. Nikdy neslibil život bez problémů a těžkostí. Místo toho nám dává úžasná zaslíbení, na jejichž základě můžeme překonávat překážky a nést cestou nejmenšího odporu. Každá zdolaná překážka přináší posílení důvěry v Něj a je důvodem k povzbuzení dalších, aby to vyzkoušeli.

Vybráno z Deníků mladým

K zamyšlení:

V jaké formě se v mém životě projevuje cesta nejmenšího odporu?

Jakým způsobem mě Bůh naposled povzbudil a dodal mi sílu k boji proti vlastnímu sobectví?

Ve kterých oblastech boje víry jsem získal vítězství?

*„Nepoznávám se ve svých skutečích;
vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to,
co nenávidím.“*

Římanům 7, 15

Vykolejená tramvaj se považuje za nezávislou.

Hlavlomamy

Pro procvičení vašich mozkových závitů je zde několik hlavlomamů:

- 1) Prvoci v nádobě se dělí každou minutu na dva. Rozdělený prvok se dělí na dva, z nichž každý má stejný objem jako ten původní. Nádoba byla plná ve 12.00. Kdy byla z polovice plná?
- 2) Když můžete koupit 1 za 10 korun, 12 za 20 korun a 150 za 30 korun, co si kupujete?
- 3) Mám dohromady dvě mince v hodnotě 60 haléřů a jedna z nich není padesátihaléř. Jak je to možné?

(ruské přísloví)

Dal Bůh mnoho, ale chce se vždy více.

Řešení tajemky křížovky z č. 1/2000

- 1) za minutu dvanáct
- 2) kupuji čísla, kus za 10 Kč
- 3) padesátihaléř je druhá mince

Hra - Malované písničky II.

Druh:	umělecká
Místo:	kdekoli
Hráči:	jednotlivci
Délka:	10 minut
Pomůcky:	papír a tužky

Každý hráč dostane papír, vybere si nějakou písničku, jejíž verše se dají jednoduše nakreslit (např. "Na té louce zelený" apod.). Poté každý svoji písničku namaluje, vedoucí obrázky očíslovuje a rozloží po stole. Pak si všichni hráči prohlédnou vystavené obrázky a napíší k číslům názvy písniček, které si myslí. Kdo uhodne nejvíce správných názvů písniček (vlastní se nepočítá), vyhrává.

Báseň - V restauraci

Pozor! Pozor!
Velký výběr vtipných kaší!
Zvláště pro ty,
kterým v hlavě straší!

Velká příležitost!
Žádná věda!
Každý bezbolestně
zmoudří u oběda!

Jiří Žáček

Jazykolamy

Zkuste si, jak máte ohebný jazyček:

Naleju-li oleje, nenaleju-li oleje.

Jen mi, kmotře Petře, toho vepře nepřepepte. Jestli mi toho vepře, kmotře Petře, přepěpíte, pak si toho vepře, kmotře Petře, snězte sám.

Hádky lidové

Čas

Nevidíš to, necitíš to,
nemá to křídla, a přece to letí.

Hlemýžď

Neutíká, nezakluše,
pomalu se loudá.
Na zádech mu místo nůž
sedí celá bouda.

Hřib, houba

Má to klobouček,
jednu nožičku,
pěkně si sedí
v mechu v lesíčku.

Makovice

Stojí v poli hůlka,
na té hůlce kulka
a v té kulce plno kuliček.

Brno I

Na prosincové schůzi byl upřesněn plán sborových akcí na první pololetí roku 2000 a domluveny podrobnosti nutné k zajištění vánočních a novoročních bohoslužeb. Bylo odsouhlaseno posunutí stolu Páně v Červeném kostele směrem k lavicím s tím, že celkové uspořádání bude řešeno ve spolupráci s architektem. Hovořilo se o přípravě setkání staršovstva s mládeží našeho sboru a distribuci vánočního dopisu v obvodech presbyterů. Bylo odsouhlaseno zřízení internetových stránek sboru, za jejichž obsah nese odpovědnost bratr farář se skupinou spolupracovníků.

Staršovstvo odsouhlasilo schodek ve vydávání časopisu Setkávání, který v roce 1999 činí 8 tisíc Kč. Byly odsouhlaseny stavební úpravy ve sborovém domě na Opletalově, které umožní snížit náklady na vytápění a rozšířit pronajímané plochy.

Na lednové schůzi byla kladně hodnocena dětská vánoční slavnost a průběh půlnočních bohoslužeb na Štědrý den. Bratr farář dostal za úkol připravit výroční zprávu. Hovořilo se o přípravě a tématu setkání třicátníků (27.1.), setkání staršovstva s mládeží (18.2.), které připravuje bratr Pavel Bureš, a svolání skupiny, která připraví setkání s brněnskými Němci (24.1.) Komise liturgická se seje 7.2. a finanční 10.2. Staršovstvo rozhodlo o instalaci dalších topných panelů do šesti lavic v Červeném kostele (jedna lavice nás přijde na cca 5.000 Kč).

Dále bylo jednáno o zajištění prací ve sborové kanceláři, když dosavadní sborová sestra a účetní, sestra Dagmar Vtípilová podala výpověď k 29.2.2000. Spolu s ní odchází také sestra Libuše Procházková. Staršovstvo doporučilo rozdělit práci sborové sestry a účetní na dva částečné úvazky. Jednalo se také o lepším zajištění koncertů v Červeném kostele, kde došlo ke ztrátě elektronického zařízení na přenos bohoslužeb na faru. Dále sestra farářka a bratr kurátor informovali o usnesení synodu.

JG

Brno II

Staršovstvo v prosinci 1999 a v lednu 2000

Na prosincové schůzi se staršovstvo mohlo dlouze věnovat rozhovoru s Mgr. Jiřím Malým, který pracuje jako vikář v Brně II. Jeho zajímavý životní příběh a pěkný přístup k práci zaujal, takže se rozhovor protáhl. Staršovstvo rovněž podrobně projednalo přípravu shromáždění ve vánoční a novoroční době. Vzhledem k tomu, že k 31. prosinci 1999 končila svou aktivní službu ve sboru dotavadní jáhenka, sestra Naděje Popelářová, bylo zapotřebí učinit opatření k zajištění kazatelských prací v dalším období, a také učinit rozhodnutí, jak postupovat v hledání možností obsazení druhého kazatelského místa ve sboru. Staršovstvo rovněž přijalo zprávu o činnosti sborové sestry, projednalo potřebnou pracovní náplň její činnosti a rozhodlo o novém uspořádání činnosti sborové sestry od začátku r. 2000.

Jakkoli budeme postrádat kazatelskou službu sestry Naděje Popelářové, jsme přesto rádi, že ve sboru v novém roce pracuje na částečný úvazek jako sborová sestra. Nadto rovněž účinně spolupracuje v katechetické práci.

Za příznačné lze pokládat, že jak prosincová, tak lednová schůze věnovaly nejvíce času hospodářským otázkám. Není to podivné; staršovstvo sboru nese odpovědnost za hospodaření prostředky, bez nichž by sbor těžko zastával své úkoly. Přitom původ těchto prostředků je v dobrovolných darech pro církev – často věnovaných lidmi, kteří vůbec nejsou majetní; každého takového daru je nutno si vážit. Po-myšlení na to násobí odpovědnost. Pracovní nasazení dobrovolných správců sborového hospodaření je neúměrně veliké; a nároky, které přináší současná – hospodářsky všelijak složitá – situace sboru, je ustavičně zvyšují. Nutnost nových přístupů v této oblasti začíná být velmi naléhavá.

JV

Brno I

Brno II

Pondělí

18.30 - staršovstvo 14. 2.
19.00 - sborové vzdělávání 28. 2.

18.30 - staršovstvo 14. 2.

Úterý

15.30 - příprava dospělých ke křtu
17.00 - dětský klub (pro předškolní a 1. třídu)
17.00 - biblická hodina (od 2. do 7. třídy)
18.00 - dorost - setkání mladší mládeže

15.00 - příprava konfirmandů I.
18.00 - biblická hodina v Králově Poli
19.30 - třicátníci (1. a 15. 2.)

Středa

13.00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská
15.00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16.30 - konfirmační cvičení
18.30 - rozhovor nad biblí - setkání dospělých
19.00 - sdružení mládeže

13.00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská
18.00 - biblická hodina v Blahoslavově domě
19.15 - mládež

Čtvrtek

16.00 - konfirmační cvičení
17.00 - biblická hodina pro dospělé
18.00 - pastorační rozhovory (po domluvě) - třicátníci

15.00 - vyučování dětí I
16.00 - vyučování dětí II
16.15 - příprava konfirmandů II.

Pátek

15.00 - náboženství - Rychmanov
18.30 - zkouška pěveckého sboru
19.00 - setkání mládeže

Sobota

10.00 - služby Boží v DD Kociánka
(12. a 26. 2.)

Neděle

9.40 - modlitební chvíle
10.00 - nedělní škola pro děti
11.00 - setkání na faře při kávě a čaji

9.00 - nedělní škola pro děti
10.00 - setkání v Blah. domě při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. **Odpovědní redaktori:** J. Gruber, J. Vítek. **Na čísle spolupracovali:** Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Iva Malíková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, Ctirad Novák, Jiří Nantl, Pavel Nagy, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 × ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč, pro předplatitele 10 Kč. Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453. Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69.** **Datum uzávěrky příštího čísla: 8. 2. 2000**